

БРОЈ 16.

ГОД. VIII.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

излази недељно један пут
цена за Србију:

на годину	6 дин.
за полу годину	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 15. априла 1890.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Не исплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ ПОРЕСКОГ ОДБОРА

Порески одбор за варош Београд свршио је разрез данка за ову 1890 годину, и распореде, по члану 78 закона о порези, изложио на углед код порезника квартовних.

Ко би имао потребу да се о разрезу обавести, нека оде код порезника оног квarta у коме је и пријавну листу дао.

И преко свих позива, пореско-ме одбору није се за порезу пријавила читава трећина оних, који плаћању данка подлеже, и за то се овим позивају да се од данас па за 15 дана пријаве порезнику оног квarta при коме падају. После овог рока одредиће се једна ревидирајућа комисија, и кога год нађе да се није пријавио, сматраће да је хтео избећи плаћање пореза, те ће се с њиме поступити по чл. 86. закона о непосредној порези.

14. Априла 1890.

За Председника Пореског Одбора
Члан Суда

МИЛАН БАНКОВИЋ

VII. НАРЕДБА

Допунама закона о местима, од 21. Априла 1885. прописано је да се куће и друге зграде варошке могу подизати само према плановима регулације и нивелације, и да се мимо те планове варош не сме распостирати, нити у и којем случају ширити ван простора, који је одређенем планова од Господина Министра унутрашњих дела и Госп. Министра грађевина, одређен за зграде.

Саобразно овим законским наређењима, у планове вароши, по надлежном одређењу, обележено је да се куће и друге варошке зграде могу подизати на простору који се граничи линијом: од Саве и жељезничког моста дуж мокролушки потока, до моста на друму топчидерско-шабачком; дуж друма преко бившег тунела до раскрснице са цветном улицом; од раскрснице „цветне“ улице поред болнице за душевне болести и Лаудоновог шанца преко врачарског поља и крагујевачког друма, вододелницом и путем који пролази поред необрађеног Макензијевог имања одвајајући зграде код „девет кочијаша“ ван рејона; пресеца празне њиве г. Милоша Симоновића свештеника и г. Милана Банковића и излази на куће и кафане Луке Петровића; а од куће Луке Петровића полази преко њива Влајка Каленића поред њива „два гроба“ (које остају ван рејона) управо на Смедеревски друм и тркалиште до друма идући новом гробљу и ратарској улици, даље иде друмом к' новом гробљу до последње куће на левој страни, а одатле у правој линији највише поред плотова последњих кућа у лесковачкој улици преко ливада Панте Куртовића и једнога дела Шоповићеве цигљане, која у главном остаје ван рејона, на источни улаз, у краљеве коњушнице; по том прелази преко краљевог имања на баштанску улицу и иде путем поред Хади-Томиног и општинског имања до Дунава.

Ван овог простора и линије која је за међу престоничког града (вароши) утврђена решењем Г. М. Ун. дела од 5. Априла ГВр. 2591 и Г. Мин. Грађ. 6. Априла т. г. ГВр. 1445, никоме није допуштено подизати варошке зграде; и за то се овим

наређује:

да сваки онај који жели градити кућу или дизати какву другу грађевину у реону, има претходно тражити од грађевинског одељења општинског Суда регулацијону и нивелациону линију; а нико и никако не сме подизати грађевину у варошком рејону, ако претходно није тражио и добио линију.

Ван рејона вароши, по § 9. реченога закона, могу се подизати само летње куће за уживање и зграде по баштама и виноградима, но и ове не смеју се градити без претходног саопштења општинском Суду и од њега добивеног одређења.

Ко год противно овој наредби поступи, биће казњен по закону, а зграда ће се без икакве накнаде порушити.

Од стране Суда општине. вар. Београде 7.
Априла 1890. ГВр. 353.

ПРЕДЛОЗИ

ПОДОДБОРА ЗА ИЗВРШЕЊЕ Н. ВОДОВОДА

(Стенографске белешке из седнице 20. марта 1890. г.)

Председник Н. Папић. Познато вам је, господо одборници, да је данашњи ванредни састанак сазван ради решења предлога, које је, о начину за извршење новог водовода, поставио технички пододбор из крају последње своје студије (реферата), а по завршетку свију претходних радова за грађење н. водовода.

Извештај је прочитан у целости на последњем састанку, а сем тога раније је штампан, и тако смо до данас могли свестрано размислiti о ономе што технички пододбор предлаже. С тога сада можемо прочитати само предлоге, који гласе (Секретар чита):

,1., Да се одмах приступи извршењу варошког водовода на основу пројекта, који је Одбор општински набавио и усвојио;

2., Да се за потпуну израду водовода, заједно са извршним претходним радовима, са експропријацијом, надзором при грађењу и у опште свима за то потребним пословима и издатцима, одобри укупни утрошак од 2,000 000 — два милиона — динара;

3., Ова ефективно потребна сума новаца, да се доцније набави зајмом, када буде решено питање и о другим најпречим потребама општинским; а привремен, да се потребне суме изузму на послугу, из народне банке, или другог којег новчаног завода, плаћајући интерес из буџетске партије на неизведене трошкове;

4., Грађење водовода да се изврши у општинској режији а у свему на начин, као што је, у предњем реферату техничког Одбора, од 30. јануара 1890. године, изложено; и

5., Да се усвоји предложени најр. уговора са г. Смрекером, односно стручног руковођења послова при грађењу водовода, те да се Председник општине овласти, да га у име ове потпише; и

6., Да се образује нарочита стручна комисија, која ће питање о канализацији начелно претрести, те одбору општинском у што краћем року поднети предлог, у којем смислу и на који начин да се пројекат за канализацију изради и како да се што пре до истога дође.“

Као што видите, господо одборници, пододбор нам чини више предлога, те ће најбоље бити да редом пређемо један по један. Но како пододбор предлаже да се извршењу водовода приступи одмах, без икаквог чекања и одвојено од решења за остале реформе, мени се чини да нам ваља најпре узети у расправу начелно питање: да ли ћемо усвојити то, да се водовод од збора тражи засебно одобрење, или ћемо изнети збору на одобрење целију суму са којом се општина мора задужити ради неодложног извршења не само водовода него и осталих првенствено обележених и преко потребних великих реформама.

Миливоје Јосимовић. При решавању питања, које је сада г. Председник изнео, мишљења сам, господо, да треба да имамо у виду пре свега водовод, који више никако не смео одлагати. Ми смо се надали да ћемо бити раније готови са укупним претходним пословима, те да ће се и грађењу водовода моћи раније приступити, а када то нисмо могли, онда смо рачунали да ће се насигурно моћи томе грађењу овога пролећа приступити. Сада је заиста све спремљено и крајње је време да се извршењу приступи.

Да је било могућно, требало би да је то већ раније формално и решено, јер и сада кад решимо, још има много привремених послова пре него што ће се првим будаком моћи започати.

Ми смо рачунали, да ће бити потребно бар још који месец дана времена, док се питање о укупном, општини потребном зајму за најпрече послове њене тако расправи да се може пред збор на решавање изнети. Па да не би питање о водоводу више одлагали, ми смо сматрали да га треба одвојити. На тај начин потекао је наш предлог у изнетом вам извештају нашем, којим мислимо да смо нашли пута за приступање самом извршењу водовода, чинећи управ као неко привремено задужење на рачун зајма који се има учивити и за водовод и за остале потребе општинске.

Ми у одбору техничком заступамо то гледиште, и молимо господу одборнике, да о томе размисле и да донесу данас решење о томе на начин како би се могло приступити послу по нашем предлогу. Јер ако би се данас задоцнило ма само и за месец два дана са дефинитивним решењем, онда би ове године врло мало могли радити и готово цела година била би изгубљена, пошто се зима за грађевинске послове не броји.

Милован Маринковић. Питање о водоводу одавна се расправља и сада јим члановима одбора т. ј. већним члановима, познато је докле је та ствар свршена. Има одборника, који су непрестано у овом питању и радили, и за њих мало треба да се разговоре и да буду савештени те да знају да је доиста дошло до овога, да треба ово питање коначно решити, т. ј. да приступимо извршењу водовода.

Ови пови одборници, који нису учествовали у пређашњем реду општинског одбора, они су могли да сазнају све из извештаја, који су добили штампан у своје руке, па су могли видити како је проучавање текло и како је задужење тога дуга сасвим дошло до тога, да данас морамо да донесемо последње решење, а у исто време и да одобримо привремено задужење.

Мени се чини да никако не би требало другаче поступити, него да се водовод што пре оточне градити. Тога ради ми слободно можемо узети у решење оделито ово што данас водоводни пододбор предлаже, а што се тиче осталих послова, они се неће одвајати: одмах ћемо изабрати комисију за канализацију те и с њоме ускорити.

То је питање управ до тога дошло да ми данас прво морамо ово питање о водоводу да решимо, и ја мислим, да међу нама нема ни једнога члана, који неће гласати да одмах овако решење донесемо: да се приступи извршењу водовода и позајмици за исти. Та привремена позајмица да се за сад одвоји од онога општег задужења.

Међу тим привремено задужење не може трајати дugo. Оно мора да се скрати, те да се и остали општи послови могу намирити с тим општим задужењем, јер ми не би имали од куд да дамо 2 милиона динара ако не нађемо извора одакле ћемо то покрити.

Дакле ја у начелу сасвим примам ово што је предложено да се приступи извршењу водовода, и да се привремено задужимо. Ако то неучинимо, онда једно без другог не иде.

И с тога друго немам шта да кажем, него да и ово наче решење по закону о општинама мора да се подвргне збору; а да би то што пре било и да би се скратило време, треба вечерас да свршимо.

Ђокић Димитријевић. Ја сам баш хтео да читам, да ли се мора изнети на одобрење пред збор?

Председник. Разуме се, јер ми не можемо задужити општину, док не добијемо одобрење грађанства. Јер кад би узели на се и донели сами решење, па оточели грађење водовода без претходног одобрења збора, значило би да тиме присилим збор да псле мора примити оно што смо већ почели. Морамо дакле претходно тражити одобрење, но питање је хоћемо ли изнети пред збор само одобрење за водовод или зајам за све првенствене реформе.

Свет. Карапешић. Сад није овде на дневном реду питање о водоводима. Сад је у питању хоћемо ли да позовемо збор само за водовод, па после за друге послове.

Никола Милишић. Ако се мисли нешто радити, онда нека се тражи све у једанпут. Правити водовод без канализације не вреди. То би значило да се после на ново руше улице.

Миливоје Јосимовић. По овом извештају техничке комисије имали би свега два пута звати збор Први пут за ово привремено задужење, а доцније за овај већи дуг, а ово последње могло би се учинити тек пошто постојеће комисије свој посао у толико доврше да се питање јасно пред збор изнети може. Ја мислим да није много, да се за овога и овако важне потребе двапут позива збор. Кад се за избор одборника и члаништва сазива збор више пута, разумем да се то грађанству досади те неће у потребном броју да дође; но за овакве послове као што сада имамо пред збор да изнесемо, држим да ће овог пута доћи потребан број гласача.

Што се тиче спајања водовода са осталим радовима, нарочито са канализацијом, о томе је више пута било овде говора. А ми који смо дали о томе наше мишљење, нисмо га

дали у томе смислу, да треба одвојити канализацију од водовода, него смо казали, да смо за водовод могли урадити и урадили све што треба, те да за то извршењу његовом ваља одмах приступити, не обзирући се на остале послове.

Оно било би боље, кад би могли да градимо у исто време водовод и канале, нити је ко од нас начелно противан томе; но пошто према стању ствари то није могућно, онда је потпуно оправдано и умесно отпочети са водоводом. Овакав поступак не би запста био ни јединствен, јер велики број вароши предузимају грађење канала после водовода. Истина је незгодно да два послана одвајати, али није то толико незгода као што изгледа.

Кад саградимо водовод, онда смо тиме фактички учинили много за поправку здравственог стања наше вароши. Када би на водоводу застали, не приступајући никако грађењу канала, онда би грешили и у место да поправамо ми би само погоршали наше санитетске прилике, пошто би више воде трошили а не би могли употребљену воду да одводимо. Међу тим размак времена у овом погледу од неколико дана није ви од каквог утицаја. Међу тим ми не мислим да одлажемо грађење канализације и до довршења водовода, јер већ имамо нешто прикупљена материјала и за тај посао и надам се да за 2—3 месеца можемо већ имати и уговор са пројектантом за канализацију, тако да до године можемо и грађењу канала приступити. На тај начин биће могућно, када будемо готови са водоводом, да имамо већ извршен и најважнији део канализације. Да се све од једном узме у посао није могућно, и то не само да је то код нас тако, него није било могућно и у многим напреднијим варошима и општинама по што је наша. (Врло добро.)

Председник. Ја опет хоћу да обратим пажњу г.г. одборника на ово главно питање: жели ли одбор, да ми ступимо у овај почасни рад, и да учинимо један зајам мањи само за водовод, па опет да сазовемо збор доцније да овласти одбор за зајам ради извршења свих првенствених потреба.

Одиста су реформе наше општине тако крупна питања, као што каже и г. Јосимовић, да би требало грађанство да се сваки пут одзива позиву; али бива често случаја и такових, да једна идеја, која се прими у почетку врло одушевљено и врло радосно, после извесног рока мало оладни у грађанству.

За то мислим да треба и ту могућност имати пред очима, и мислим неће бити веће тешкоће ако ми изнесемо одмах грађанству питање о томе, да се може општина задужити 10 до 12 милијона и то према томе, како општина буде у стању да свој приход увећава.

Ако ми добијемо то генерално овлашћење од грађанства, онда можемо одмах на основу тога генералног овлашћења ступити у преговор са Банком да вотира једну суму новаца као кредит општини, па да отпочнемо одмах водовод. Држим да ће моје некако чистије почети ако добијемо овлашћење за цео посао и да ће грађанство тим одобрењем ставити и одбор у такво стање да промисли озбиљније и о повећању прихода општинских. Међу тим ми нећемо извршити у једној години задужење т. ј. неће бити потребно 10 милијуна да на један пут у једној години узмемо, но ћемо задуживање тако распоредити, да новац узимамо према радовима, кад који предузимамо и у колико нам приходи за ануитет буду пораштавали. На тај начин моћићемо за 4—5 год. све послове да предузмемо а дотле ће се и приходи развити.

На пртливако сад је у привремени зајам, плашим се да наша енергија и наше одушевљење не посустане на овоме једном послу, а други послови да заостану.

Боље је дакле, по моме мишљењу, да сачекамо још који дан, а финансијска комисија да ускори своју студију, па тако да збору изнесемо цео пројекат: колико нам треба новаца за све првенствене послове и из чега ће ми задужење отплаћивати са интересом. Но ако ви налазите да је згодније да тражимо прво одобрење 2 милијона за водовод, па доцније за остале послове, онда да приступимо томе путу.

Миљивоје Јосимовић. Ако се добро разуме наш предлог, ми фактички сада неби узимали зајам од 2 милијона за водовод. Ми имамо само да одобримо толики укупни утрошак за грађење водовода. А како ће се сам водовод градити бар 2 године дана, онда ће нама од те укупне суме од 2 милијона бити потребна за само извесне рате. Може бити за прву годину дана, да ће требати по $(\frac{1}{2})$ милијона или највише ми-

лијон. Ми сад имамо дакле да се побринемо само за толику суму колико је потребно за плаћање интереса Банки, а то ће бити око 50—60 хиљада динара за годину дана, ако буде цео милијон узет, а ако та привремена позајмица не траје више него по године ($\frac{1}{2}$) године, онда нам треба само око 25 хиљада динара за плаћање интереса. Толике суме ми можемо у свако доба да одвојимо из нашег редовног буџета.

На тај начин били би у стању грађење водовода одмах да предузмемо, а питање о укупном зајму, који је општини потребан, имало би ускоро за тим пред збор да се изнесе на решење.

Цело питање о зајму, у свој оширености његовој, мислим да не може јоште пред збор да се изнесе. Ми смо имали прилике да видимо — када су се овде у одбору, у појединим комисијама и у заказаним јавним конференцијама дебате водиле — колико разних мишљења постоји о томе шта се пма разумети под најпречим потребама општинским и колико зајам ваља учинити. Нико није био противан ни грађењу водовода, ни канализацији, ни осталих јавних установа. Питање је било само може ли се све од једном предузети и ваља ли одмах тражити 10—12 милијона, или ваља зајмом набавити за сада много мању суму и само најпрече послове отпочети. Ствар је била остала на томе, да се поднети предлог и извештај финансијске комисије сматрајући недовољно обраћен, да би се на основу њега питање о укупном зајму могло пред збор на решење изнети.

Грађани су тражили, да се боље објасни, колико ће фактично требати новаца и колико ће бити могућан приход у оште за све то.

Дакле мислим ако се упустимо одмах у решење укупног питања, да се излажемо опасности, да због недовољног обавештења по свима питањима не одреку свој пристанак и они грађани, који би иначе одмах дали свој глас за овако свршен и припремљен посао као што је водовод.

Раденко Драгојевић. Ја као грађанин имам да кажем мишљење свију грађана да су доиста сви за то, да се граде и водовод и канализација. И кад се стави задужење од 2 милијона само за водовод, сви остали грађани којима је већа потреба за канале, гласаће против. С тога би ја био мишљења да се за све послове учини зајам, а не само за водовод.

Ј. Големовић. Ја сам мишљења да не тражимо одобрење засебно за водовод, нити да закључујемо зајам само за водовод. Код мањег зајма тражиће нам се свакако већи интерес, а код већег зајма биће и интерес повољнији.

Врло је важан разлог, да је незгодно често позивати збор. Треба од једном позвати грађане и питати хоће ли водоводе, канализацију, осветлење и т. д. или неће; па бар да се зна на чисто. Овај пак рад око водовода може се одмах одпочети ако грађанство задужење одобри, а ако не, онда није вајда ни почињати.

Милутин Ј. Марковић. Ја би имао да кажем неколико речи одбору и да га подсетим на ранија решења одборска о овом ствари.

Поодавна се води већ то питање и изналазење података за та општинска предузећа, и по томе питању општина је до сада добра и издата ка учинила. Сад је једном дошло до тога, да се може приступити самом раду.

У тој цељи било је више комисија од стране општинског одбора: била је техничка комисија, била је финансијска, а биле су и друге мање комисије, које су имале да проуче појединачна питања за та предузећа.

У последње време пре избора по новом закону последњи резултат је у томе, да финансијска комисија која постоји, изради најпре на којим основима, да се општина задужи.

Она је изнела још и изворе како да се покрије отплата и интерес а зајам је одређен приближно према мишљењу техничке комисије.

Према томе та сума коју треба узети јесте 12 милијона. Кад је комисија поднела извештај одбору, онда се осетила потреба у томе да се сазна и мишљење грађана, и ради тога биле су две конференције. Мишљење грађана и мишљење одбора свело се на то, да се у извештај детаљно означи колико је за који посао потребно и којим појмене извором да се покрије отплата и интерес; а онај рад што је одбор припремио с комисијама и конференцијама одбор, је узео к знању.

*

Тада је одбор донео одлуку да се техничка и финансијска комисија у једно споје, те да направе један најрт па да се све уједно изведе и онда изнесе пред одбор.

Ја нисам био у тој комисији због скуштинских послова али у колико сам сазнао, та комисија није приступила свршетку тога рада који је паложен од стране одбора.

Знајући ово раније одборско решење, ја ћу да напоменем још то, да су и ранији одбори и комисије изјављивале, да општина треба да направи: водовод, канализацију, осветљење калдрму, кеј и антропоте, школе, кланицу, и ако је могуће и оборе. За сва та предузећа предрачуњена је та сума од 12 милијона.

Мишлење се састојало у главноме у томе, да нико није ни био за то да треба почесно општина да се задужује, него, да се у једанпут тражи одобрење збора за задужење по стим, ако је могуће да се тај зајам не узме у једанпут, него колико треба.

Према томе ја и закључујем мој говор, да не можемо приступити овом почасном задужењу док не видимо, шта ће урадити она комисија, која има да направи најрт и покаже приходе за отплату и интерес.

Још имам де напоменем, да општина не би могла два улична посла да ради уједно исто време; али би могла да прави водовод и да осигура обалу.

И за то би ја био мишлења да треба комисија финансијска и техничка да се пожуре и да то изнесу на решење (тако је). То је моје мишлење.

Коста Б. Мијајловић. Прече је направити канализацију па онда водовод. Ово је с тога прече, што је Београд заражен нечистоћом. Нужници су препуни а и помијаре, па је тешко спротињи и платити 30—40 дуката.

Стоји то да су водоводи нужни али опет је прече да се канали направе.

(наставите се.)

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

6. априла 1890. год.

Били: Председник г. Никола П. Пашић, члан суда г. Светозар Карапешић, чланови одбора: г.г М. Николић, В. Виторић, М. Велизарић, Ј. Станковић, С. Х. Милићевић, М. Капетановић, М. Цветковић, М. Јанковић, В. Николић, Д. Најдановић, Ј. Ђ. Големовић, К. Б. Михаиловић, Ђ. Јовановић, М. Јовановић, Р. Пуљевић, Р. Драговић, К. П. Михајловић, Л. Дајковић, Р. Р. Ђирковић, Н. Л. Милишић, А. Шток, Др. М. Т. Леко, М. Јосимовић, Ј. Симић, Н. Р. Поповић.

I.

Пре то што се прешло на дневни ред, прочитани су записници одлука из седница од 20. 23. и 26. марта и примљени с примедбом код одлуке бр. 141. под ђ): да је комисије дужност саставати се за план по коме ће се реконструисати да-нашњи водовод а не да га она сама и изради.

II.

Председник општине саопштава решења Господина Министра грађевина и Господина Министра унутрашњих дела, којима је одобрено да се Београд као варош ограничи оном линијом, коју је Одбор усвојио на састанку своме од 14. фебруара т. г. књ. бр. 62.

Сем овога — примљено је к знању и друго саопштење председништва: да ће општински Суд одмах издати наредбу о ограничењу, како би се стало на пут сваком подизању зграда ван међе варошке, према закону о местима од 15. априла 1885.

III.

Према решењу из седнице 23. пр. мес. да се на данашњем састанку донесу одлуке по предлогима техничке комисије које је о новом калдрисању поставила на крају извештаја свога од 18. маја 1889. год. — прочитани су сви предлози и по оцени сваког посебно одлучено је:

а.) Да се одмах предузму нужни покушаји са разним материјалом и различитим врстама калдрме, као што је техничка

комисија у извештају своме од 18. маја 1889. год. предложила и то по улицама већег саобраћаја

б.) Да се патосању пешачких стаза неодложно приступи, на начин, као што је у овом извештају предложен, као и да се изврше у истој ширини нужни прелази преко улица.

Извршење тога посла да прими Општина на се а за рачун приватних, и да у тој цељи учини потребан зајам, па да трошкове за ануитет тога зајма, у годишњим ратама, наплаћује од појединачних сопственика, уз остале прирезе. Грађење свију трошоара да се изврши најдаље за две године дана.

в.) Кад резултати извршених проба по тач. а) буду поznati, да се одмах приступи калдрисању $\frac{2}{3}$ укупне површине коловоза свију улица, са калдрмом као што се у овом извештају предлаже, у три категорије. Сав тај посао да се изврши за време од 5 година, од дана када се отпочне.

г.) За откопавање и пасирање улица од сада; за доцније претресање трошоара, при њиховом спуштању или уздизању на праву нивелету, где то устреба; као и за калдрму прве категорије (мешовита калдрма од тесаног и дотераног ломљеног камена) — да се учини зајам. За грађење остale калдрме, као и за редовно обдржавање, чишћење и поливање у лето, а одгртање и чишћење снега и блата зими са укупне површине улица, да се потребне суме редовним буџетом подмирују.

д.) Да се умоли Влада Њег. Вел за грађевинску уредбу вар. Београда која би се израдила споразumno са општином а законодавном телу поднела што пре.

ђ.) Да се у интересу чистоте у вароши и здравља њених становника, не чека на пзвршење свију нових установа, па ни саме калдрме, већ неодложно да се узме у штудију на какав би се начин могло вршити чишћење и поливање улица.

IV.

По саопштењу председништва да је у околини Београда нађен камен, који је од топчицерског бољи по тврдоћи али би га требало испитати да ли има све добре стране за калдрму, решено:

а.) да се до 2000 динара из партије на калдрисање може утрошити на испитивање камена; и

б.) да се умоли г. Јов. Жујовић проф. В. Школе да даде мишљење о камену а одборници г.г. К. Главинић, М. Николић Јов. Симић, и Раденко Драговић, са општинским инжињером и правозаступником, и да ступе у погодбу са дотичном општином за закуп или откуп мајдана, ако се нађе да је камен употребљив.

V.

Како је на састанку 20. пр. мес. решено да се накнадно изврши избор сталне комисије која ће перманентно водити надзор над грађењем новог водовода у смислу одлуке Књ.Бр. 141 одлучено:

а.) да се за чланове ове комисије умоле г.г. Н. Стаменковић проф. В. Школе, К. Главинић одборник, Т. Селесковић инж. при вој. тех. заводу у Крагујевцу и Јивко Милосављевић суплент Вел. Школе с тим да комисија сама себи одреди председника.

б.) да се из општинске благајне издаје, председнику по 150 а члановима по 100 динара месечне награде, од дана, када се по одобрењу зајма извршењу водовода приступи, пошто ће комисија ова имати посведневно да ради.

VI.

По саслушању протокола лицитације држане 5. ов. мес. (ГБр. 328) Одбор решава: да се претрес и поправка калдрме у кастириотовој улици уступи Ђорђу Л. Триковићу по $1\cdot39\frac{3}{4}$ дин. за претрес и по $0\cdot89\frac{3}{4}$ дина. за поправку (кршеж) од кв. метра, а тачно по условима и с материјалом предузимачевим.

VII.

Грађевинско одељење реферисе да је лицитација за грађење калдрме у крагујевачкој улици остала на Ристи Крстићу по цену: 3·18 дин. за коловоз од квадратног, и по 0·18 дин. за постављање олучног камена од курентног метра

На предлог председништва решено: да се лицитација као неповољна одбаци, па распише друга с том изменом услова, да се за 8 метара средина покалдрми дотераним (обрађеним), а остали део простора до трошоара обичним ломљеним каменом.

VIII.

По саслушању извештаја грађевинског одељења (ГБр. 234) да на лицитацији за грађење амбара у кући пожарне чете није било ни једног лицитанта — решено: да се усвоји понуда Новака Савића предузимача и њему повери направка амбара по одобреном плану за 861·33 динара.

IX.

Према мишљењу оп. правобраниоца изабрана: комисија са г. г. Ј. Симића, А. Одавића и М. Капетановића да проучи акта парнице коју је против општине водно пок. Јак. Туцаковић за накнаду због извршене нивелације, и да поднесе мишљење.

X.

Преко тражења г. Милана Пироћанца да му општина призна право вакнаде због извршене нивелације испред имања његовог у улици „доње градско поље“ — прешло се на дневни ред с тим, да се изврши и откопавање тротоара, а ако сопственик не подзиди имање, да то учини грађевинско одељење општине, на рачун сопственика.

XI.

Поводом припада одборнику г. К. Главинића решено: да се одреди и објави преко оп. листа на коме се месту у б. венецији може земља насплати. Сем тога, да грађевинско одељење при откопавању или насплању улица увек оставља слободан прилаз имању.

XII.

На предлог председништва и да не би општинско земљиште на обали дувачкој остајало безкорисно — одлучено да се ола ове године даје приватним под летњи закуп за испашу стоке, а од наредне године да се претворе у баштованџиџије они плацеви, који су за то подесни.

XIII.

Према акту Управе београдског гарнизона (ГБр. 277) одобрено: да се од земље, која се откопава у крагујевачкој улици уступи колико је потребно за осигурање ограде велике и гардјске касарне по под условом да управа гарнизона даде кола за превоз, и да општина ту земљу доцније узме за своју потребу, кад се ограда буде подзидала.

XIV.

На предлог председника општине усвојено: да Суд општински од сада када одређује који ће одборници присуствовать којој лицитацији.

ГРАЂЕЊЕ ВОДОВОДА

Последња студија техничког пододбора о начину за извршење новог водовода

(СВРШЕТАК)

Технички одбор нашао је, да је овакав захтев г. Смрекеров умерен и уместан, те се са њиме и сагласио.

Према томе, што се тиче одредбе укупног хонорара г. Смрекеровог, са обзиром на његове прве захтеве и на прву понуду од стране техничког одбора, та би суме износила:

По 1. Смрекеровом захтеву:	
За руковођење грађењем	112.500 д.
Зато га изузимају експлоатације и руковођење	
истом	10.000 д.
	Свега 122.500 д.
А по понуди техничког одбора:	
За руковођење грађењем	70.500 д.
Зато га изузимају експлоатације и руковођење	
истом	10.000 д.
	Свега 80.500 д.

Тако да разлика између обе суме износи 42.000 динара.

На кадај преговора по тој ствари, који су близу годину дана трајали, г. Смрекер пристао је најзад на укупну суму хонорара од 90.000 динара. Тако да попуштање од његове стране износи укупно 32.000 динара, а од Општине тражило би се, да се у свим својим захтевима попусти за 9.500 динара.

Уедо своје попуштање мотивисао је г. Смрекер јединим тиме, што му се у овој страни отвара већи посао, а нарочито

у јужној Аустро-Угарској и у Италији; те ће тако бити изложен мањим личним трошковима, ио када би морао рачунати једино са нашим послом; а тако исто и тиме, што рачуна да ће својим радом на водоводу стечи толико поверење од стране Општине београдске, да она и за извршење канализације неће имати основа да тражи другог стручњака.

Технички одбор није био у стању, да постигне веће уступке од стране г. Смрекера. Према томе дакле суме за руковођење грађењем износи управо 80.000 динара, заједно са сумом од 15.000 динара за израду пројекта, а то износи $5\frac{1}{3}\%$, уместо првобитно утврђених $4\frac{7}{10}\%$, од суме за грађење. По такој погодби технички одбор остао је дакле у границама, које је Одбор општински својим решењем од 15. II. 1889 г поставио, и то знатно ближе доњој граници; јер разлика од доње границе износи $6\frac{1}{3}\%$, десетих процената, дакле не пуне $2\frac{2}{3}\%$ а од горње не пуне $2\frac{3}{10}\%$ процената од укупне суме за грађење у 1,500.000 динара.

Међу тим за учињен уступак од стране Општине, у укупној суми од 9.500 динара налази технички одбор следећег оправдања.

Што су грађевинске прилике код нас много неповољније, но у другом свету, и то како у погледу грађевинског материјала, тако и са обзиром на радну снагу; те ћа и надзор при извршењу послова много више труда стати, но што би то иначе нужно било.

И друго поглавито с тога, што г. Смрекер за свој време извршења претходних радова, сем путна и подвозна трошка, није никакав хонорар за себе тражио ни примно.

Сем тога, ако сравнимо суму хонорара по нашем уговору са хонораром који је на другим местима г. Смрекер добијао; уверићемо се, да су и наши услови од прилике исти, као што су и друге општине имале.

Тако, ако срачунамо суму хонорара, са обзиром на време трајања обавезе по уговору, излази да ћемо ми г. Смрекеру за руковођење грађењем и експлоатацијом плаћати месечно по 1857.14 динара.

Та иста сума изнела је у Љубљани 1785.75 дин.

Ми ћемо дакле плаћати по 71,39 дин. месечно више. За своје време од 42 месеца, платићемо дакле више за 1999,62 или у округлој цифри 2000 динара. А толика разлика, са обзиром на мало час наведено, није ни у колико претерана и неоснована.

На против ако израчунамо чист лични хонорар, г. Смрекеров за време грађења, преко свију трошкова његових, наћићемо да износи 25.500 динара. Међу тим у Манхажму, где посао није дуже трајао но што је и код нас предвиђено, добио је он у име личног хонорара суму од 30.000 марака, или 37.500 динара, за 12.000 динара дакле више по код нас. Или ако срачунамо у процентима од укупне суме коштања водовода (без претходних радова и израде пројекта), онда хонорар г. Смрекеров у Манхажму износи 1.6% а код нас 1.4% од поменуте суме.

Технички одбор сматра према томе, да је са г. Смрекером састављен уговор у свему такав, да га треба примити, а из приложеног нацрта тога уговора Одбор општински увериће се у колико исти одговара интересима општинским.

*

Препоручујући озбиљној пажњи, данашњег Одбора општинског, свој овим поднесени предлог о начину за извршење будућег водовода; технички одбор сматра за своју пријатну дужност, да се и овом приликом заблагодари, како бившем Одбору на указаном му трајном поверењу, тако и Суду општинском на великој предсуретљивости и помоћи, кад год је то у току радова потребно било.

Уједно слободан је изјавити своју наду, да ће данашње представништво општинско бити вољно, да питање о водоводу без одлагања коначно реши; те да грађанима престонице на тај начин даде доказа о томе, колико бригу води за унапређење ове као и за подмирење неопходних потреба њеног становништва.

Завршујући овим свој последњи извештај, технички одбор износи у следећем у кратко формулисан свој данашњи предлог о начину извршења водовода:

- 1., Да се одмах приступи извршењу варошког водовода, на основу пројекта, који је Одбор општински набавио и усвојио;
- 2., Да се за потпуну израду водовода, заједно са прет-

ходним радовима, са експропријацијом, надзором при грађењу и у опште свима за то потребним пословима и издатцима, одобри укупни утрошак од 2.000.000 — два милиона — дин.;

3., Ова ефективно потребна сума новаца, да се доцније набави зајмом, када буде решено питање и о другим најпречим потребама општинским; а привремено да се потребне суме изузму на послугу, из народне банке, или другог којег новчаног завода, плаћајући интерес из буџетска партије на непредвиђене трошкове;

4., Грађење водовода да се изврши у општинској режији, а у свему на начин, као што је у предњем реферату техничког одбора, од 30. јануара 1890. године, изложено; и

5., Да се усвои предложени најпр. уговора са г. Смрекером, односно сграчују рукољења пословима при грађењу водовода, те да се Председник општине овласти, да га у име ове потпише.

А тако исто и предлог:

6., Да се образује нарочито стручна комисија, која ће питање о канализацији начелно претрести, те одбору општинском у што краћем року поднети предлог, у којем смислу и на који начин да се пројекат за канализацију изради како да се што пре по истога дође.

У Београду 30-ог Јануара (на три јерарха) 1890. год. техничког одбора за извршење претходних радова за водовод вароши Београда.

Деловој:

Н. И. Стаменковић
М. Јосимовић
Чланови: Коста Д. Главинић Св. Зорић Др. Марко Т. Леко
А. Алексић Др. Л. Пачу.

Председник:

Радови статистичког одељења

(наставак)

Многи аутори приписују велики значај подацима о вероисповести, у погледу на морал и економне прилике код становништва. Но овај уплив конфесија на социјално-етичне односе, оспоравају неки статистичари, пошто ови односи још нису статистички дољно испитани, те да би се могло тврдити да се морал и просперитет народа подиже под утицајем фактора религије. Из досадаљих статистичких посматрања религиозног живота, није се могао саставити општи преглед за веће периоде религиозног кретања (*movement*), а подаци у пописима људства, дају једино извешћа о подели становништва на разне вероисповести.

У таблици 7 налазе се резултати пописа становништва по вероисповести, детаљно за све конфесије. Овде износимо у процентима бројни однос између разних вероисповести у вези са поделом сексуалном.

По вери:

Православни	28.212	или 79. ₆₃ %	целокуп. станов.
Католици	4.349	, 12. ₂₈	,
Протестанти	541	, 1. ₅₃	,
Мојсијевци	2.223	, 6. ₂₇	,
Мухамеданци	96	, 0. ₂₇	,
остали	6	, 0. ₀₂	,
<hr/>			
Свега	35.427	, 100	,

По полу:

православ.	католици	протестан.	мојсијевци	мухамед.	остали	свега
мушки	16.052	2087	281	1.109	94	5 19.628
женски	12.160	2262	260	1.114	2	1 15.799
Свега	28.212	4349	541	2.223	96	6 35.427

Интересантно би било тачно испитати како се ове разне конфесије распостиру на поједине квартове; нарочито што се тиче мојсејеваца, да се сазна њихово груписање у извесним квартовима и постепено ширење по осталим деловима вароши. Наши прегледи не дају поуздана дата о томе, пошто је као што смо напред рекли — подела на квартове не тачна.

Да би се дознalo колико има писмених лица у једном народу, те да се према томе оцени степен образовања тога народа, чине се испитивања у разним правцима, а најчешће сукупљају се ови подаци приликом пописивања људства. У пописима слично се деле писмени на оне, који знају писати и читати, и на оне, који само знају писати. У нашем попису разлика ова није чињена, него су и једни и други уписаны у исту рубрику.

У Београду има писмених лица свега 20.463 од којих су 12.963 мушки а 7.500 женски. Од овог броја писмених долази на поданике српске 9858 мушких и 5.435 женских — свега 15.293 а на стране 3.105 мушких и 2.065 женских — свега 5.170.

Да би се могао добити прави проценат писмених издвојили смо децу до 6 год. закључно, и нашли смо да од целог броја становништва — преко 6 година старости — има 65.₈₈ % писмених и то: мушких 74.₆₂ % а женских 54.₈₀ %.

Велики контингенат неписмених чине мањом досељеници из суседних земаља, нарочито из Турске.

Испитивања која се предузимају у целија да се дозна колико има лица са физичким и душевним недостатцима, најмање одговарају истини, јер ретко која фамилија хоће да покаже недостатке извесног свог члана, особито ако је то лице умно не развијено или душевно болесно. С тога ваља податке о таквим недостатцима у опште примати са извесном резервом.

Испитивања у овом правцу предузимата су код нас још у ранијим пописима, и у свима се износи број слепих, глуво-немих и душевно болесних.

Из последњег пописа види се, да у Београду има:

	мушких	женских	свега
Слепих	—	—	10
Глуво-немих	—	—	6
Душевно болесних	—	41	30
Укупно	57	41	98

На 10.000 становника долази даље слепих 5, глуво-немих 3, душевно болесних 20; — свега 28.

У број душевно болесних уписан је само један мали део (28 м. и 22 ж.) пациентата овд. завода за душевне болести, а остали уписанти су код својих општина где су им имања и породице.

Што се тиче односне размере полова, — и овде се види да је мушки релативно јаче заступљен. У погледу на године старости опажа се и код ових малих апсолутних бројева, да са годинама и недостаци расту.

Колико је пак лица рођено са недостацима, или код колико је њих ово доцније наступило, о томе није вођено прибелешка у попису, као год што нису одвајати ни душевно болесни (суманити) од умно неразвијених (кретена).

Руковођени том намером, да пописни материјал што је могуће више исцрпимо, дало нам је повода да и податке о еврејском становништву детаљније разрадимо. Специјално испитивање односа еврејског становништва, изгледало нам је у толико нужније што је насељавање Евреја у последње време, почело узимати велике разmere — нарочито од прогласа наше независности, како је Еврејима слободног настањивања и куповине непокретности дато право у Србији. За Београд овај факт је од велике важности, пошто он као средиште трговине постаје сваким даном све већа привлачна снага за овај елеменат.

Евреја има у Београду свега 2.223, и то: 1.109 мушких и 1114 женских српских поданика 866 мушких и 872 женских — свега 1.738; а страних 243 мушких и 242 женских — свега 485.

(наставите се)

Пијачно питање

(Како да распоредимо градске тргове)

II.

Чланом 69. закона о општинама, допуштено је да се од сада без икаквога ограничења тргови могу отварати на свакој тачци, за коју се сложе 300 пуноправних грађана.

Ако нам је у свежој успомени све оно, што се у развоју пијачнога питања за последњих десетак година догађало; ако памтимо на какав се начин до сада решавало у нашој општини гдје ће бити трг животних намирница; ако нисмо поборавили вечиту несложност, прегоњење једног краја с другим, жалосне и бескорисне раздоре па често и праве сукобе грађана, — морамо признати, да се пијачно питање није смело оставити и на даље у истоме положају.

Ваљало је дакле изаћи из досадањег стања и поћи таквим правцем, који ће, подјемчујући равноправност за све крајеве града (вароши), једном за свагда спречити, да се тргови отварају и премештају по надмоћности зборских гласача.

По томе могло би се сматрати, да је пијачно питање, законском одредбом, коју у почетку поменујмо, не само скинуто са дневнога реда, него и упућено најбољим путем за будућност.

На први поглед тако и изгледа. Зборско решавање гдје ће бити тргови, имало је своје лоше стране. Већина гласача често може да буде тренутна, као што се сме слободно рећи, да је ретко кад била сасма чиста. Вечито је „утицање на гласање“ од стране заинтересованих грађана, одигравало своју улогу на корист једне а штету друге стране, и на тај начин ретко кад, да је задовољавана права жеља грађанства, тим мање, што је ваљало гласати за трг на овом или оном, а не на сваком крају. То од сада не може да буде. Више неће збор решавати гдје постојати тргови, него ће се они праведно отварати по жељи самих грађана онде, где становништво кога краја буде захтевало.

Овако ствар посматрајући, одиста изгледа да је новим положајем створена могућност да интереси свију крајева подједнако буду задовољени, да нико не трпи штете због користи других, нити да једни грађани уживају већу угодност, докле се други опет с тога више злопате.

Али ако мало дубље загледамо у суштину ствари и узмемо у оцену шта се у будуће може додогодити, нама се чини иије тешко увидети да ће промењени положај питања о трговима у нашем граду одиста поништити досадање неправде, али врло лако уредити новим незгодама, па место веће користи поједијним крајевима, нанети целини знатне штете.

Да расветлимо то гледиште.

Питање о трговима у нашем граду није никада до данас расправљено у потпуности његовој. Оно је вечно посматрано само с једне стране, па су по томе једнострано схватани интереси и општине и

грађанства. Све се сводило само на то, да ли ће главни трг ж. намирница бити на В. Пијаци или Зеленом Венцу, а ретко кад да се погледало, јаш мање радило, изван уског круга што обухвата интересе само оног дела грађанства, које непосредно може бити заинтересовано према једном или другом од речених двају места.

Општина као целина, пре свега мора стајати на земљишту опште користи, и према томе, у решавању сваког локалног питања, изналазити начина, да се колико је могуће штеде интереси поједињих крајева градских, али тим интересима да се увек претпоставља општа добит.

Исто тако мора се поступити и при решавању питања о трговима.

(наставите се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Преминуо. Јевта Неимаровић, кметовски помоћник наше општине, трговац и општеуважени грађанин београдски, преминуо је 13. ов. мес. после дужег боловања.

Други акт. Општинском Суду поднесен је по новој акт, потписан од 417 грађана, којим траже да се Зелени Венац прогласи за слободну, „без икаквог ограничења“ питању.

Акт тај изненаде се на решење сутрашњој одборској седници.

Измењена. Наредбу о подизању зграде у и ван рејона градског (варошког), доносимо и данас, али у неким појединостима преиначену, да би било потпуније прецизности и за оно, о чему су ових дана поједини грађани тражили обавештења.

Кафанска права. Отварање нових кафана не престаје: у последњој седници одбора општинског било је на решењу 7 молаба за кафанско право (на место).

Ни по једној није следовало мишљење да је треба уважити, не с тога, да би се попито по то стало на пут сваком даљем отварању кафана, него из других прописних узрока, и што на тачкама где милиони жеље кафане да отворе, нема никакве потребе за таквим радњама.

Ми ово бележимо ради оних, који говоре да им се „није хтело“ да даде кафанско право.

Последњи позив. Порески одбор за вар. Београд свршио је резрез и по квартовима изложио распоред данка за ову годину. Многи грађани нису никако ни поднели пријавне листе, те их сада Одбор последњи пут позива.

Треба прочитати позив пореског Одбора, који доносимо на првом месту.

Купатила. Комисија која је имала да одреди места за савска купатила у овогодишњој сезони, нашла је да се морају (купатила) постројити мало даље од вароши, и одредила је на којим тачкама.

Места та класифицирана су према даљини, и издаће се јавном липитацијом. О томе доносимо оглас на последњој страни.

Одборски састанак Сутра у 6 часова по подне, Одбор општински држаће редовни састанак са овим дневним редом:

- а.) Реферат грађ. одељ. о поправци неких калдрма.
- б.) Реферат грађ. одељ. ради допуне плана вар. Београда према одобреном рејону.
- в.) Грађевинске лизитације.
- г.) Акт еснафа лебарског да се повиси цена хлебу.
- д.) Акт еснафа механско-кафанског да општ. органи, хватају оне који кришом крчме пиће.
- ђ.) Акт грађана за питању на „Зеленом Венцу.“
- е.) Накнадни избори црквених тутора.
- з.) Молбе за помоћ.
- и.) Уверења.

НАРЕДБА

По улицама градским (варошким) прави се велика нечистоћа и тиме што возари земље, песка, цемента, шљунка, ћубрета и других таквих предмета, врше превожњу колима, из којих се по путу знатне количине просипају.

Да би се овоме стало на пут, општински Суд с погледом на 1. тачку 36. члана зак. о општинама

наређује:

да се од сада земља, песак, шљунак, као и други просипању подложни предмети могу превлачiti само у нарочито удешеним колима, из којих се не може ни најмање просипати по улицама; а цемент, ћубре и др. што ветар разноси, има увек бити и покривено.

Сандук (канате) на оваким колима за превожњу, морају се тако учврстити, да се ни у каквом случају не може угнути, искривити, и на тај начин покварити за време превлачења; а саставци поједињих делова сандука, морају се при направци спојити тако, да се ни најмањи део возне садржине не може по путу просипати.

Сви они који се превожњом баве, имају своја кола удесити по овој наредби до 20. Априла а 21. т. г. довести их у двориште општинске куће, на преглед и живовање.

Ко се овој наредби не буде одазвао, казниће се по закону. Наредба важи за свакога без разлике, па дакле и за оне, који својим домаћим колима горе споменуте предмете извозе или довозе.

Од стране Суда општине вар. Београда 5. Априла 1890. ЛВр. 280.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I.

Сутра у понедељак, 16. ов. мес. од 3—6 часа по подне, држаће се у рачуноводству општине Београдске лицитација да би се издала под закуп она места која је општински суд одредио за савска купатила у овој години.

Кауција у 60 динара полаже се при лицитацији а услови могу се тога дана и пре подне у рачуноводству разгледати.

Од стране Суда општине вар. Београда 14. Априла 1890. год. СБр. 5368.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

1. За свирање народних свирача од једног вечера — — 2 д.
2. За стално свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта — — — — 10 д.
3. За свирање са певањем вештака од 1 концерта — 20 д.
4. За свирање женских (Damen-Capele) — — — — 30 д

II.

1. За 1 игранку или забаву са игранком у локал. I-ог реда 30 д.
2. „ 1 „ „ „ „ „ II-ог „ 20 д.
3. „ 1 „ „ „ „ „ III-ег „ 15 д.

III.

1. За панораму на дан — — — — — 10 д.
2. Разне представе и показивање вештина, дневно — 10 д.
3. Циркус од представе — — — — — 30 д.
4. За забаве „Тингл-Тангел“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од забаве — — — — — 50 д.

НА ЗНАЊЕ

Никаква јавна забава у општини београдској не сме се давати без предходне дозволе општинскога суда. Догодили се да у коме локалу буде забава изненадно приређена или музика доведена, газда од радње дужан је одмах сутра дан прија-

вити се накнадно општинском суду да таксу плати; но ово изузеће важиће само тада и тако, ако одиста није било времена да се предходно пријава учпни.

Ко год се не би овог прописа придржавао поред наплате таксе, подврђује се и казни.

Од стране Суда општине вар. Београда 26. јан. 1890. АБр. 179.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

a). за чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0,40 д.
б). за неузидан шпархерд	0,40 ,
в). за узидан	0,80 ,
г). за велики узидан шпархерд у гостионици	1,00 ,
д). за чишћење димњака од два спрата	0,40 ,
ђ). за чишћење простог димњака	0,20 ,
е). за чишћење чункова до $2\frac{1}{2}$ метра уједно са пећима	0,20 ,
ж). за чишћење чункова од $2\frac{1}{2}$ метра на више уједноса пећима	0,40 ,
з). за паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	1,50 ,

II. ИЗВОЖЊА ЏУБРЕТА:

a). за собу и кујну или мањи дућан са собом	0,20 ,
б). 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом	0,60 ,
в). 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале	1,00 ,

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

a). од кубног метра	10,00 ,
б). од акова	0,60 ,

IV. ПСЕТАРИНА:

a). марка за пашче једном за свагда	3,00 ,
б). марка за кују	6,00 ,
в). обнављање изгубљене марке стаје половину цене	

V ГРОВАРИНА:

a). гроб за децу	7 дин.
б). гроб за одрасле	12 "
в). мала гробница	555 "
г). већа гробница	967 "
д). велика гробница	1207 "

VI. МРТВАЧКА КОЛА:

a). мртвачка кола стара са 2 коња	12,90 д.
б). мртвачка кола нова са 2 коња	36,90
в). мртвачка кола нова са 4 коња	72,9

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 4. до 9. априла закључно прешло је преко општинских кантара:

ТЕЖИНА КИЛОГР.	ЧЕГА	100 к. просе- чна цена дин.	ТЕЖИНА КИЛОГР.	ЧЕГА	100 к. просе- чна цена дин.
6,000	Брашина шишенич.	20—	58,660	Сена . . .	5·50
56,498	Брашина кукуруз.	——	1,140	Сламе . . .	3—
50,250	Шишенице . . .	16—		Шишарке . . .	—
10,192	Кукуруза . . .	11—		Коре брезове . . .	—
	Ражи . . .	14·50		Воска . . .	—
	Крупника . . .	——	4,266	Сира . . .	40·
3,011	Јечма . . .	14·40		Лоја топљена . . .	
	Овса . . .	14·25	484	Масти . . .	102
	Кукуруз нови . . .	——		Сланине . . .	
49	Пасуља . . .	24—		Сува меса . . .	—
2,702	Кромпира . . .	10—		Вуне непране . . .	
836	Арпаџика . . .	12·50	14,044	Свиња дебелих . .	75—
1,124	Црна лука . . .	8—	374	Кумура дрвена . .	7—
728	Бела лука . . .	14—	63,600	Креча . . .	3—
	Лука аршламе . . .	——		Купуса кисела . .	—
1,023	Јабука . . .	30—		Рена . . .	—
	Крушака . . .	——		Литара . . .	
	Ораја . . .	——	38,035	Вина прна . .	18—
	Грожђа . . .	——		Вина бела . . .	—
692	Шљива сирових . . .	——	6,853	Ракије шљ. меке . .	26—
	Сувих шљива . . .	38—		Ракије ком. меке . .	—

Примедба. Приход на општинским кантарима од 4. до 9. априла 1890. год. 697 дин. 25 паре.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.